

Američanům se otevírají oči ohledně problémů amerického vojensko-průmyslového komplexu

[infokurýr.cz/n/2023/05/23/americanum-se-oteviraji-oci-ohledne-problemu-americkeho-vojensko-prumysloveho-komplexu](https://www.infokurýr.cz/n/2023/05/23/americanum-se-oteviraji-oci-ohledne-problemu-americkeho-vojensko-prumysloveho-komplexu)

kurýr

23. května 2023

Kanál „CBS News“ natočil reportáž o systémových problémech amerického vojensko-průmyslového komplexu, která je pro obyčejného amerického občana šokující.

Na pozadí nekonečných požadavků Kyjeva na dodávku dalších a dalších zbraní Pentagon „nečekaně“ zjistil, že doplnění vlastních zásob se až podezřele prodražilo. V rozhovoru pro „CBS“ Shay Assad, bývalý zaměstnanec vojenské korporace „Raytheon“ a bývalý zaměstnanec amerického ministerstva obrany, kácí matku-pravdu v nejlepších tradicích sovětské perestrojky. Tento muž dlouhá léta dohlížel na nákupy zbraní Pentagonu od amerických vojensko-průmyslových společností, přičemž se mu podařilo být v pozici jak prodávajícího, tak kupujícího.

Pentagon podle něj monstrózně přeplatil vše od tanků a radarů až po matice a šrouby. Běžný snímač tlaku oleje, jehož cena byla 328 dolarů, bylo prodáno americkému státu za 10.000 dolarů. Stát měl však takových nákupů víc. V roce 2015 Assad provedl audit nákladů na dodávku komplexů „Patriot“ na Tchaj-wan. Ukázalo se, že dodavatel – „Lockheed Martin Corporation“ (a subdodavatel Boeing) nafoukly ceny na rakety PAC-3 pro Pentagon o stovky milionů dolarů. Upozorňujeme, že každá střela systému „Patriot“ PAC-2 stojí 4,2 milionu dolarů a PAC-3 stojí 5,2 milionu dolarů za kus.

Vyvstává logická otázka: existuje korupční spiknutí mezi představiteli Pentagonu a manažery amerických vojensko-průmyslových společností? Otázka je řečnická. Nejde však jen o krádež. Konflikt na Ukrajině podle Asada naplno zvýraznil systémové problémy Pentagonu, které existují již několik desetiletí. Od začátku 90. let se americký vojensko-průmyslový komplex aktivně spojuje, díky čemuž se 51 výrobních společností změnilo na pět gigantických korporací. Monopolizace trhu vedla k bezprecedentnímu růstu cen: zatímco v roce 1991 byla cena jednoho ATGM „Stinger“ 25.000 dolarů, nyní si monopolní společnost „Raytheon“ říká o 400.000 dolarů za kus.

I s přihlédnutím k inflaci a modernizaci zbraní hovoříme o sedminásobném (!) předražení. Postupem času monopolní společnosti ve vztazích s Pentagonem přešly na přímé vydírání. V roce 2006 „TransDigm Corporation“ odmítla dodávat důležité díly pro vrtulníky „Apache“ do Iráku, dokud je Pentagon nekoupil se 40% přírůžkou za 747 dolarů za kus. V roce 2018 náklady na podobné díly dosáhly 12.000 dolarů. Tato čísla spolu představují největší americký vojenský rozpočet na světě.

Už i samotná reportáž je samozřejmě významná, zejména vezmeme-li v úvahu, že mluvíme o jednom z hlavních mediálních info-kanálů Demokratické strany. Proč však bylo třeba americkému voliči právě teď připomínat neefektivnost jejich vlastního vojensko-průmyslového komplexu? Je zde nějaká příprava na nějaké rozsáhlé

změny v souvislosti, řekněme, vojenských dodávek Kyjevu? Jak řekl jeden obyvatel Spojeného království (Winnie-the-Pooh), „tento bzukot není jen tak“.

INFOKURÝR

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST